

Un veí de Salt d'origen sirianès torna al seu país després de fugir de “les tortures d'Al-Assad pare” fa 45 anys

L'Ahmed Bassal i en Nachaat Waez amb la bandera siriana GERARD VILÀ / ACN.

Un veí de Salt d'origen sirianès tornarà de visita al seu país, 45 anys després d'haver-ne fugit quan era perseguit pel règim dels Al-Assad, segons explica l'agència ACN. En Nachaat Waez va ser un dels estudiants que va liderar la revolta contra Háfes Al-Assad a finals dels anys 70. Explica que va ser detingut i engarjolat a la presó d'Alep durant sis mesos, tres dels quals sense veure la llum del sol i rebent tortures, i que un militar amic de la família el va ajudar a escapar, amb la condició que marxés de Síria. El 1979 va arribar a Barcelona i d'allà a Salt, on viu actualment. “No em puc creure que pugui tornar al meu país”, diu. En Nachaat no ha fet el servei militar i això suposa que si hagués trepitjat Síria l'haurien

detingut i empresonat: “Encara que tinguis 80 anys et tanquen.”

Però ell no anirà sol a Síria. Ho farà amb l'Ahmed Bassal, que va escapar del país el 2014 perseguit, en el seu cas, pel règim de Bashar Al-Assad, que va heretar el poder del seu pare. Va creuar com va poder fins a Turquia sense cap destí fixat. Allà es va trobar amb un amic que va anar cap a Alemanya, mentre que l'Ahmed va decidir marxar cap a Girona on hi havia en Rafat, un amic seu. Quan va arribar a la ciutat va aconseguir l'estatus de refugiat i va muntar una pastisseria al Barri Vell, on ven productes típics del seu país. Ell sí que ha fet el servei militar, per això tenia clar que si tornava els cridarien a files, en un país que estava en guerra.

De visita i no immediata Tant l'Ahmed com en Nachaat estan “eufòrics” amb la caiguda del règim i ja preparen el retorn a un país que fa anys que volen veure. Tots dos tenen clar que només hi passaran uns dies, ja que tenen la vida muntada aquí. En el cas de l'Ahmed, anirà a veure els seus amics de la zona propera al Kurdistan, ja que no té família a Síria. “Tots vam haver de marxar en diferents moments”, lamenta.

Per la seva banda, en Nachaat podrà retrobar-se amb els seus germans que fa anys que no veu i que encara viuen a Alep, al nord de Síria. “Em vaig arribar a convèncer jo mateix que mai més tornaria a Síria. Quan vaig saber que havia caigut el règim vaig ser l'home més feliç del món”, explica.

Waez diu que al principi va perdre completament el contacte amb la família i patia per la seva situació. Després, amb l'arribada de les noves tecnologies, ha estat molt més fàcil el contacte amb ells. “Va ser dur, perquè marxés de casa teva i no saps quan els tornaràs a veure”, diu. Amb tot, els dos germans han estat “raonablement bé”, malgrat que amb la guerra els han destrossat els habitatges.

Tot i l'emoció, en Nachaat i l'Ahmed tenen clar que el retorn no serà immediat. Expliquen que primer volen esperar que “s'estabilitzi la situació”, però donen per fet que si hi ha un govern aviat “tot començarà a tornar a la normalitat”. “Síria és un país preciós, mai ha estat un lloc d'on la gent volgués marxar, però el règim ha fet molt mal”, explica Waez. La filla sí que hi ha anat Qui sí que ha estat a Síria és la Soumaya Waez, la filla d'en Nachaat. Ella amb els seus dos fills menors d'edat i en Rafat, el seu marit, han estat al país diverses vegades. L'última va ser el passat mes d'agost que van anar a veure familiars que tenen a la zona d'Alep.

Paradoxalment, la Soumaya i la resta de la família no tenien cap problema per entrar al país, malgrat que el seu pare no podia fer-ho sense que exposar-se a ser detingut. “Ni el visat havíem de pagar, perquè jo els deia que el meu pare és sirià”, assenyala.

La Soumaya i en Rafat pensaven que la visita que van fer a l'agost havia de ser l'última, almenys amb el fill gran, que d'aquí pocs dies fa 18 anys. Si el règim de Bashar Al-Assad no hagués caigut, el més probable és que l'haguessin obligat a fer el servei militar i allistar-se, tot i que té passaport espanyol. “Allà el reconeixen com a sirià i no hi ha res a fer. Per això vam aprofitar per anar-hi ara perquè no sabíem quan podríem tornar”, explica.

La família explica que la visita va ser “dura”. Es van trobar un país “pobre i que resisteix”. “Sí que hi ha un dia a dia, però que té llum cada dos dies i que els treballadors de les fàbriques han de completar el salari amb el que envien els familiars des de fora”, explica la Soumaya.

Amb tot, la derrota d'Al-Assad obre “una esperança” als familiars que reconeixen que els va sorprendre la rapidesa com es va produir tot plegat. “De sobte, amb pocs dies, ens trobem que ha canviat”, diu la Soumaya somrient.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2488836-un-vei-de-salt-d-origen-siria-torna-al-seu-pais-despres-de-fugir-de-les-tortures-d-al-assad-pare-fa-45-anys.html>